

Our Roles, Rights and Responsibilities in America
Our Obligation of Loyalty to the United States

2) ירמיהו פרק כט

(ד) כה אמר יקוק צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבבלה: (ה) בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריה: (ו) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: (ז) ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יקוק כי בשלומה יהיה לכם שלום:

4. So said the Lord of Hosts, the God of Israel, to all the exile which I have exiled from Jerusalem to Babylon: 5. Build houses and dwell [therein], and plant gardens and eat their produce. 6. Take wives and beget sons and daughters, and take wives for your sons and give your daughters to men, and they shall bear sons and daughters, and multiply there and be not diminished. 7. And seek the peace of the city where I have exiled you and pray for it to the Lord, for in its peace you shall have peace.

3) משנה מסכת אבות פרק ג משנה ב

רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו

4) Rav Hirsch - Chorev #607

Israel has now shared for thousands of years. Let us repeat—in which ever land Jews shall live as citizens, as inhabitants or enjoying special protection, they shall honour and love the princes and Government as their own, contribute with every possible power to their good, and fulfil all the duties towards prince and land which a subject owes to his prince, an inhabitant to his land, and a citizen to his country.

5) Rav Soloveitchik - Community, Covenant and Commitment p. 57

We must note that our decision is not primarily an expression of a pragmatic-utilitarian approach but reflects a halachic-historic tradition which has always wanted to see the Jew committed to all social and national institutions of the land of his birth or choice which affords to him all the privileges and prerogatives of citizenship. Particularly, the Halakhah emphasizes the duty of the Jew to share in the defense of his homeland in the way in which he is best fitted. Since we as rabbis cannot participate in the physical defense effort, the only way in which we are able to serve our country is to offer counsel and spiritual comfort to those who are called upon to perform this great physical task. Let us remember that the burden they carry is by far a heavier one than ours.

COINS WHICH THEY HAVE AT] HOME OR IN THE MARKET PLACE.

GEMARA. In the case of customs-collectors, why should the dictum of Samuel not apply that the law of the State is law? — R. Hanina b. Kahana said that Samuel stated that a customs-collector who is bound by no limit [is surely not acting lawfully]. At the School of R. Jannai it was stated that we are dealing here with a customs-collector who acts on his own authority.

ונראה בעיני שלא נאמר דינא דמלכותא דינא אלא בדברים שהמלך גוזר להנאתו כגון המכסים והמסיות וכיוצא בהן, אבל בדברים שבין אדם לחבירו אין לנו לדון אלא על פי תורתנו, כמבואר בקונטרס הראיות ובפ"ק דגיטין [פסקי ריא"ז ה"ב סי' ז'] ובפרק גט

RABBI MOSES FEINSTEIN
455 F. D. H. DRIVE
New York, N. Y. 10022
ORegon 7-1222

רבי משה פיינשטיין
ר"מ תלמידי ישיבת
בית המדרש

October 3, 1984

On reaching the shores of the United States, Jews found a safe haven. The rights guaranteed by the United States Constitution and the Bill of Rights have allowed us the freedom to practice our religion without interference and to live in this republic in safety.

A fundamental principle of Judaism is hakaras hatov -- recognizing benefits afforded us and giving expression to our appreciation. Therefore, it is incumbent upon each Jewish citizen to participate in the democratic system which guards the freedoms we enjoy. The most fundamental responsibility incumbent on each individual is to register and to vote.

Therefore, I urge all members of the Jewish community to fulfill their obligations by registering as soon as possible, and by voting. By this, we can express our appreciation and contribute to the continued security of our community.

m. Feinstein

I. Halachik Confrontation

6) תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ק"ג עמוד א

מתני'. אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין, ואין נוטלין מהם צדקה, אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק. ומוכסין. והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל: במוכס שאין לו קצבה; דבי ר' ינאי אמרי: במוכס העומד מאליו.

MISHNAH. NO MONEY MAY BE TAKEN IN CHANGE EITHER FROM THE BOX OF THE CUSTOMS-COLLECTORS¹⁶ OR FROM THE PURSE OF THE TAX-COLLECTORS, NOR MAY CHARITY BE TAKEN FROM THEM, THOUGH IT MAY BE TAKEN FROM THEIR OWN

7) ש"ך חושן משפט סימן עג ס"ק לט

פשוט [שם ה"ה סי' כ'], עכ"ל. אלא אפילו לשאר פוסקים דסוברים דאמרינן דינא דמלכותא בכל דבר, היינו דוקא מה שאינו נגד דין תורתנו אלא שאינו מפורש אצלנו, אבל לדון בדיני הגוים בכל דבר נגד תורתנו, חלילה, ודאי לא יעשה כן בישראל.

8) שו"ת אגרות משה חושן משפט ח"א סימן עב

. ועוד מטעם שבל יתראה ח"ו שאנו מקטינים כבוד המלוכה דמדינתנו בפה אשר אנחנו מחוייבים להכיר להם טובה על החסד שעושינו עמנו ועם כל אחבנו"י שבמדינה הזאת ואנחנו מברכים אותם ומתפללים להשי"ת בכל עת ושעה לשלום המדינה ונשיאיה ושריה כאשר נצטוינו. ולכן אין רצוני לכתוב ולדון בזה. וגם אין להוסיף על דברי כתר"ה כי שפיר כתב בעצם הענין. ... ולכן ודאי לא גרע דין המלכות ממנהג שבסתמא הוא כהתנו אדעתא דדין המלכות וכ"ש שכן נוהגין כדין המדינה ונמצא שגם המנהג כן ונחשב זה ממילא כבתוך הזמן. ובתוך הזמן הא אין יכול המשכיר להוציא או אף בנפל הבית של המשכיר שצריך לעצמו כדאיפסק בסי' שי"ב סעי' י"א וכדעת רוב הפוסקים דלא כתוס' ב"מ דף ק"ב. אך שמעתי שמדין המלכות שאם צריך המשכיר לעצמו יכול להוציא וממילא יהיה זה גם מדין התורה דהוי כהתנו כן וצריך לחקור אצל יודעי דיניהם שהוא אדם כשר כי על השופט אין לסמוך שאין להם חזקת כשרות ואפשר שיעות בשוגג או במזיד. ידידו, משה פיינשטיין

II. Conflict of Interest

9) מרדכי בבא בתרא ס' תפב

10) חתם סופר חו"מ ס' קס

איברא זעיקור הדין נראה גדולי אש הנאלא יונלאו ז' עדים כסרים שאינם ונזני הק"ק ולא ונקרזיהם ולא ונקרזי הרצ שיעידו שחאנשי הק"ק קבלו שוחד על הכ"ל א"כ פשוט כזעיי זכוחחא דהקצלה הדיא שע"י אחו הנינוי זעלה זעיקרא סהרי ה' לריכי' לומר דיעותם לשם שמים כו"ס רמ"א זגהג' רס"י קס"ג זח"נו והס' אמרו ע"י שוחד שהוא חד וזעור עיניהם לא זיעעיי זקצלת הרצ הוא אללא נויי זמה שמיאנו זרחשוים ה' הכל שללא לש"ש וק"ה ה' זלעס זראש כולם וחסי' אש יחי' ונקצלי השוחד זעעטיס וישארו לו רוצ דעות שללא קבלו שוחד וז"נו סס יאמרו ופכי שקצר וזאנחס זרחשוני' על כרחו היינו זחלליס זזה השלישי וע"כ זעול כל הזעעה שהוא וחסי' הנוטל שכר לדון דיניו זעלי' זשוס קנס דרצק זוכ"ס זיי שלקח שוחד זענול חסי' זון התורה ח"ל רמ"א קס"י ל"ז עוזי הקהל הזמוני' לעוקק זלרכי רבי' הרי סס כלייניס ואסור להוסיף זינייהס זיי שפסול לדין זשוס רעעה :

[לשון מהר"ם נראה צעיי שיש להוסיף כל הקהל שנתנים מס ויקבלו עליהם זרכה שכל אחד יאמר זעודו לש"ש ולצורך העיר ותקנת הקהל וילכו אחר הרוב הן להעמיד חוקים הן למנוח גנאים ופרנסים להוסיף ולגרוע ולמנוח ולסחור וכל זרכי הקהל יעשה על פיהם ואם יצטרך להוסיף המיעוט יחטו חלקם. והמקרה לומר דעתו ע"פ הכרעה זעלה דעתו וילכו אחר רוב דעות של מקבלי הכרעה ורואיה מס"פ בני העיר עכ"ל:]

Challenges in Warfare

11) שו"ת חתם סופר חלק ו - ליקוטים סימן כט

וע"ד עם בני ישראל הנלקחי לצבא המלחמה למלכות השתיקה יפה מדבורינו בזה וגדולי ישראל ע"כ יעלימו עין והניחו להם להממונים מקהל לעשות כראות עיניהם לפי הזמן ועת לחשו' ומ"מ אומר כי גוף ענין דינא דמלכותא להטיל מס על כל עמו להעמיד מהם אנשים לצבא מלחמתו וזה הוא מחק מלכותו ודינו דין וממילא מוטל אקרקפתא דכל מי שראוי לצאת ושאין לו אשה ובני' כפי נימוס וחק מלכותו אך לא אבחר'י למודי תורה שאפי' לא פטרום המלכות בפירוש מ"מ מדין תורה פטורים

12) שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ב סימן קנח

ובדבר כהן שנלקח לצבא בעת המלחמה והרג נפשות במלחמה, פשוט שכשר לישא כפיו, דהא מפורש באנסוהו להרוג שנושא כפיו כדאיתא בפר"ח הובא בבה"ט/או"ח סי' קכ"ח/ס"ק נ"ט ובמ"ב ס"ק קכ"ח אף שהתם הא היה הדין דיהרג ואל יעבור ועבר ע"ז משום דמכיון שהוא עכ"פ אנוס שלא נענש מקרא דולנערה לא תעשה דבר כדאיתא בתוס' יבמות דף נ"ד וברמב"ם פ"כ מסנהדרין ה"ב, יכול גם לישא כפיו. וא"כ כ"ש בנלקח לצבא שאדרבה היה מחוייב לילך לצבא כדין המלכות ולא עשה שום איסור, שרשאי וגם מחוייב לישא את כפיו והוא דבר פשוט וברור. ידידו, משה פיינשטיין.

Let us now approach the question from the emotional side. As has been pointed out in your leading article on the retention of the Hebrew language as the medium of our intercourse with the Almighty Creator of the Universe, Hebrew is the bond of union which links all Jews in one common brotherhood throughout the habitable globe. It is in some respects as the Masonic fraternal grasp, of which we have an interesting illustration preserved in the history of the Crimean War, when, during the attack on the Redan at Sebastopol, an English officer who led one of the attacking parties had a musket levelled at him by a Russian soldier behind the embrasures, and who was just going to pull the trigger, when the English officer made an exclamation. A Russian officer happening to hear it, struck the musket aside, and grasping the hand of the English officer, exclaimed: "He is my brother!" and pulled him into the Russian lines, and thus saved his life. We might multiply instances when on the battle-field dying and wounded Jews have recognized each other by the uttering of the Shema in the Hebrew tongue. Jews need not, however, be under any apprehension of Hebrew ceasing to be their language. The language of which we read "I have also spoken by the Prophets, &c." (Hosea xii., 10), is in no danger of being obliterated,

<http://onthemainline.blogspot.com/2009/11/two-soldiers-and-shema-yisrael.html>